

Εξήντα χρόνια από τη συντριβή του φασισμού *

Πέρασαν 60 χρόνια από τότες που οι λαοί με την πάλη τους συνέτριψαν τον Χίτλερ και έθεσαν τέρμα στον μεγαλύτερο κίνδυνο που απειλούσε την ανθρωπότητα.

Σήμερα δεν γιορτάζουμε, αλλά τιμούμε τη μέρα αυτή, ως μέρα απελευθέρωσης από τον ναζισμό. Είναι η μέρα που έληξε ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, που στοίχισε πάνω από 60 εκατομμύρια νεκρούς.

Τιμούμε τη μνήμη τους και, ταυτόχρονα, εκτιμούμε τα αποτελέσματα της θυσίας τους. Ζυγιάζουμε και κρίνουμε.

Χάρis στην προσφορά της ζωής τους νικήσαμε στρατιωτικά τον Χίτλερ. Τον νικήσαμε και πολιτικά, όταν πολλοί λαοί απελευθερώθηκαν από τον αποικιακό ζυγό και σε αρκετά κράτη καταλύθηκαν τα δικτατορικά καθεστώτα και εγκαθιδρύθηκε η Δημοκρατία. Όμως;

Φαίνεται ότι δεν τον νικήσαμε ιδεολογικά. Ο Χίτλερ ξαναζωντάνεψε, βρυκολάκισσε στο πρόσωπο του Μπους. Το δόγμα του Χίτλερ να υποτάξει όλη την ανθρωπότητα εμφανίζεται σήμερα στις εξαγγελίες και στην πρακτική του Πλανητάρχη, ο οποίος με τη βία, τα βασανιστήρια, την

* ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΕΤΡΑΔΙΩΝ

Το κείμενο αυτό είναι η ομιλία που έκανε ο Μανώλης Γλέζος στις 7 Μαΐου 2005 στο Βερολίνο, όπου είχε προσκληθεί ως επίσημος τιμώμενος ομιλητής, στο Πανεπιστήμιο Χούμπολτ, στην ημερίδα που οργανώθηκε προς τιμήν των εξήντα χρόνων της αντιφασιστικής νίκης (της απελευθέρωσης από τον ναζισμό κατά τους ίδιους τους διοργανωτές).

τρομοκρατία και τους πολέμους επιχειρεί το ίδιο ακριβώς: να υποτάξει έθνη, λαούς και πολίτες κάτω από την παγκόσμια κυριαρχία του, κάτω από την Παγκοσμιοκρατία.

Ο πόλεμος του Ιράκ είναι το κλασικό παράδειγμα. Με το τεράστιο ψέμα για πυρηνικά και βιοχημικά όπλα εξαπόλυσε έναν τρομερό πόλεμο, που συνεχίζεται, με τελικό αποτέλεσμα, πέρα από το θησαυρισμό των επιχειρηματιών κατασκευής όπλων και των εταιρειών πετρελαίου, να επεκτείνεται και να στερεώνεται η Παγκοσμιοκρατία του Πλανητάρχη.

Τιμώντας την μνήμη όλων εκείνων οι οποίοι θυσιάστηκαν για να είμαστε σήμερα λεύτεροι, οφείλουμε να συνεχίσουμε τον αγώνα εναντίον της Παγκοσμιοκρατίας, εναντίον του πολέμου, εναντίον του νεοναζισμού.

Πρώτος μας στόχος για να σταματήσουν οι πόλεμοι είναι: **Κανένας στρατιώτης έξω από τα σύνορα της πατρίδας του.** Υποτίθεται ότι οι στρατοί σχηματίζονται για να υπερασπιστούν την ακεραιότητα της χώρας τους, την πατρίδα τους. Γι' αυτό και τα αρμόδια υπουργεία ονομάζονται Υπουργεία Εθνικής Άμυνας, όχι Υπουργεία Πολέμου. Συνεπώς, κανένας στρατιώτης έξω από τα σύνορα της πατρίδας του.

Παράλληλα, αδιάλλακτος αγώνας για ένα καλύτερο αύριο, με την κοινωνικοποίηση της πολιτικής εξουσίας, της πληροφόρησης και των μέσων παραγωγής. Αγώνας για έναν κόσμο όπου όλες οι εξουσίες θα πηγάζουν από τους λαούς, θ' ανήκουν σ' αυτούς και θα ασκούνται απ' αυτούς τους ίδιους. Η εποχή όπου οι λίγοι αποφασίζουν για τους πολλούς παρέρχεται ανεπιστρεπτί. Αγωνιζόμαστε για την εποχή όπου όλοι μαζί θα συναποφασίζουμε για τις τύχες μας, για το μέλλον μας.